

[Anne Grete Holmsgård]

var den slags bemærkninger fra hr. Kjelgaards side.

Brusvang (CD):

Partiet centrum-demokraterne kan ikke medvirke til gennemførelsen af forslaget til folketingsbeslutning om forbud mod eksport og transport af olie og olieprodukter til Den sydafrikanske Republik.

Punkt 1: vi tror ikke, at dette forslag løser noget raceproblem i Sydafrika.

Punkt 2: vi mener, at det er et indgreb over for dansk erhvervsliv, som er uønsket.

For ikke at spilde tingets tid vil jeg straks sige, at vi heller ikke kan medvirke ved gennemførelse af det næste forslag – specielt ikke, fordi pengene også skal bruges til køb af våben.

Formanden:

Jeg ville nu foretrække, at man holdt sig til det spørgsmål, der er på dagsordenen, når der ikke er en helt særlig sammenhæng. Jeg må påtale, at hr. Brusvang ikke kan læse forretningsordenen.

Mølgaard (DR):

Retsforbundets folketingsgruppe nærer ikke den fjerneste sympati for Sydafrikas racistske regime. Vi nærer afsky over for apartheidpolitikken, og vi ser meget gerne, at der lægges alt muligt pres på dette regime, som kan have nogen udsigt til at gavne formålet, nemlig at få etableret ligeret for alle borgere i Namibia og i Sydafrika.

Vi ville gerne være med til en handelsboykot, også på isolerede områder som skibsfart og dette isoleret vedrørende olietransporter, hvis vi troede, at det gavtede. Det samme gælder kul og meget andet. Det tror vi imidlertid ikke en døjt på, hvis det er isolerede danske foranstaltninger, der er tale om. Vi kan måske nok skabe en smule problemer for danske virksomheder – det overlever de såmænd nok – men hvorfor i alverden skal vi dog gøre det, når den øvrige verdens handelsflåde, olieleverandører osv. tager opgaven op? Vi gør os jo derved bare til grin i forhold til Sydafrika og den øvrige verden. »Ved sorg og selvskabt plage, du intet retter ud«, sagde en salmist engang.

Nej, skal handelsboykot og tilsvarende sanktioner have nogen værdi, må det være

verdenssamfundet, der står bag. Det må være FN, der beslutter en sådan olieembargo og pålægger alle medlemslandene at handle derefter. Var der en sådan baggrund for en handelsboykot, støttede vi gerne, ja, følte os forpligtede til at støtte dette beslutningsforslag, som vi altså på sin vis har en god portion sympati for.

Gert Petersen (SF):

Hr. Camre sagde, at en boykot skal være effektiv; det er sådan et krav, man må stille til en boykot

Formanden:

Det er muligt, hr. Camre har sagt det ved en anden lejlighed, men han har ikke taget del i debatten i dag.

Gert Petersen (SF):

Undskyld. Jeg mener nu, at jeg hørte hr. Camre sige det, men formanden har naturligvis altid ret

Formanden:

Det var hr. Kelm-Hansen, hvis ikke hr. Gert Petersen har noget imod det.

Gert Petersen (SF):

Jeg beder formanden tilgive mig. Formanden havde som sædvanlig ret – det står jo næsten i grundloven, det ved vi godt.

Formanden:

Vi er jo ikke i Kina, men alligevel.

Gert Petersen (SF):

Undskyld. Hr. Kelm-Hansen sagde, at en boykot skal være effektiv. Det giver jeg hr. Kelm-Hansen fuldstændig ret i. Måske kunne man bruge det som en indvending mod det forslag, der er fremsat her, at den sandsynligvis ikke kan blive effektiv, men det er en meget dårlig undskyldning, og hvis indvendingen skulle have nogen værdi, så har det igen en meget, meget kedelig baggrund, nemlig at der i forvejen på ét punkt eksisterer boykot af Sydafrika, nemlig når det drejer sig om våben. Det, som man foreslår her, er for så vidt på papiret gennemført, hvad angår våbeneksport til Sydafrika.